

L E G E A
contenciosului administrativ

nr. 793-XIV din 10.02.2000

*Republicat: Monitorul Oficial ediție specială din 03.10.2006, pag.30
Monitorul Oficial al R.Moldova nr.57-58/375 din 18.05.2000*

* * *

C U P R I N S

Capitolul I
DISPOZIȚII GENERALE

- Articolul 1. Scopul contenciosului administrativ
- Articolul 2. Semnificația unor termeni

Capitolul II
OBIECTUL ȘI SUBIECTUL ACȚIUNII ÎN CONTENCIOSUL ADMINISTRATIV

- Articolul 3. Obiectul acțiunii în contenciosul administrativ
- Articolul 4. Actele exceptate de la controlul judecătoresc
- Articolul 5. Subiecții cu drept de sesizare în contenciosul administrativ

Capitolul III
COMPETENȚA JURISDICȚIONALĂ ÎN CONTENCIOSUL ADMINISTRATIV

- Articolul 6. Competența jurisdicțională
- Articolul 7. Competența judecătoriilor
- Articolul 8. Competența curților de apel
- Articolul 9. Excluz
- Articolul 10. Competența Curții Supreme de Justiție
- Articolul 11. Competența jurisdicțională teritorială
- Articolul 12. Declinarea competenței. Conflictul de competență
- Articolul 13. Excepția de ilegalitate

Capitolul IV
PROCEDURA EXAMINĂRII ACȚIUNII ÎN CONTENCIOSUL ADMINISTRATIV

- Articolul 14. Cererea prealabilă
- Articolul 15. Procedura de examinare a cererii prealabile
- Articolul 16. Depunerea cererii de chemare în instanța de contencios administrativ
- Articolul 17. Termenele de adresare în instanța de contencios administrativ
- Articolul 18. Termenul de prescripție pentru despăgubiri
- Articolul 19. Forma și conținutul cererii de chemare în instanța de contencios administrativ
- Articolul 20. Introducerea în proces a funcționarului public
- Articolul 21. Suspendarea executării actului administrativ contestat
- Articolul 22. Actele judecătorului după primirea cererii
- Articolul 23. Fixarea termenului pentru examinarea cererii
- Articolul 24. Examinarea cererii
- Articolul 25. Împuternicirile instanței de contencios administrativ
- Articolul 26. Temeiurile anulării actului administrativ contestat
- Articolul 27. Adoptarea hotărârii

Articolul 28. Publicarea hotărîrii
Articolul 29. Efectele anulării actului administrativ
Articolul 30. Căile de atac
Articolul 31. Titlul executoriu
Articolul 32. Executarea hotărîrii
Articolul 33. Acțiune în regres

Capitolul V DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 34. Dispoziții finale și tranzitorii

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Capitolul I DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Scopul contenciosului administrativ

(1) Contenciosul administrativ ca instituție juridică are drept scop contracararea abuzurilor și exceselor de putere ale autorităților publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activității autorităților publice, asigurarea ordinii de drept.

(2) Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Articolul 2. Semnificația unor termeni

În sensul prezentei legi, termenii de mai jos au următoarele semnificații:

litigiu de contencios administrativ – litigiu pasibil de soluționare de către instanța de contencios administrativ competentă, generat fie de un act administrativ, fie de nesoluționarea în termenul legal a unei cereri privind recunoașterea unui drept recunoscut de lege, în care cel puțin una dintre părți este o autoritate publică sau un funcționar al acestei autorități;

instanță de contencios administrativ – judecătorii desemnați din judecătorii, colegiile sau completele de contencios administrativ ale curților de apel, colegiul de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, abilitate prin lege cu îndeplinirea controlului judecătoresc al legalității actelor administrative emise de autoritățile publice în activitatea de organizare a executării și de executare în concret a legii, precum și de gestionare a domeniului public;

autoritate publică – orice structură organizatorică sau organ, instituite prin lege sau printr-un act administrativ normativ, care acționează în regim de putere publică în scopul realizării unui interes public. Sînt asimilate autorităților publice, în sensul prezentei legi, persoanele de drept privat care exercită atribuții de putere publică sau utilizează domeniul public, fiind împuternicite prin lege să presteze un serviciu de interes public, inclusiv persoanele care prestează servicii notariale;

act administrativ – manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii. Actului administrativ, în sensul prezentei legi, este asimilat contractul administrativ, precum și nesoluționarea în termenul legal a unei cereri;

contract administrativ – contract încheiat de autoritatea publică, în virtutea prerogativelor de putere publică, avînd ca obiect administrarea și folosirea bunurilor proprietate publică, executarea lucrărilor de interes public, prestarea de servicii publice, activitatea funcționarilor publici care reiese din relațiile de muncă reglementate de statutul juridic al acestora;

act administrativ-jurisdicțional – act juridic emis de o autoritate administrativ-jurisdicțională în scopul soluționării unui conflict conform unei proceduri stabilite de lege;

autoritate administrativ-jurisdicțională – organ administrativ sau subdiviziune a unui organ administrativ, învestite prin lege cu atribuții jurisdicționale;

act exclusiv politic – act referitor la raporturile dintre Parlament, Președintele Republicii Moldova și Guvern, actele de numire și de destituire din funcțiile publice exclusiv politice, precum și declarațiile, apelurile, moțiunile, mesajele, scrisorile și alte acte de acest gen ale autorităților publice, care nu produc efecte juridice;

act de comandament cu caracter militar – act administrativ referitor la problemele strict militare ale activității din cadrul forțelor armate;

nesoluționarea în termenul legal a unei cereri – refuzul de a primi o cerere sau faptul de a nu răspunde petiționarului în termen de 30 de zile de la data înregistrării cererii de către o autoritate publică, în cazul în care legea nu dispune altfel;

persoană vătămată într-un drept al său – orice persoană fizică sau juridică care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri;

cerere prealabilă – cerere prin care autoritățile emitente sau organului ierarhic superior i se solicită reexaminarea unui act administrativ cu caracter individual sau normativ;

serviciu public – activitate de interes public organizată sau autorizată de o autoritate a administrației publice;

funcționar public – persoană numită sau aleasă într-o funcție de decizie sau de execuție din structura unei autorități publice, precum și altă persoană de drept privat asimilată autorităților publice în sensul prezentei legi;

interes public – interes apărut prin normele care reglementează organizarea și funcționarea instituțiilor publice și a altor persoane de drept public.

[Art.2 modificat prin Legea nr.236-XV din 05.06.03, în vigoare 27.06.03]

Capitolul II

OBIECTUL ȘI SUBIECTUL ACȚIUNII ÎN CONTENCIOSUL ADMINISTRATIV

Articolul 3. Obiectul acțiunii în contenciosul administrativ

(1) Obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ și individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, inclusiv al unui terț, emise de:

- a) autoritățile publice și autoritățile asimilate acestora în sensul prezentei legi;
- b) subdiviziunile autorităților publice;
- c) funcționarii din structurile specificate la lit.a) și b).

(2) Obiect al acțiunii în contenciosul administrativ poate fi și nesoluționarea în termenul legal a unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.

Articolul 4. Actele exceptate de la controlul judecătoresc

Nu pot fi atacate în instanțele de contencios administrativ:

a) actele exclusiv politice ale Parlamentului, Președintelui Republicii Moldova și Guvernului, precum și actele administrative cu caracter individual, emise de Parlament, de Președintele Republicii Moldova și de Guvern în exercițiul atribuțiilor prevăzute expres de normele constituționale sau legislative, ce țin de alegerea, numirea și destituirea din funcțiile publice a persoanelor oficiale de stat, exponente ale unui interes politic sau public deosebit;

b) actele administrative cu caracter diplomatic referitoare la politica externă a Republicii Moldova;

c) legile, decretele Președintelui Republicii Moldova cu caracter normativ, ordonanțele și hotărârile Guvernului cu caracter normativ, tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, care sînt supuse controlului de constituționalitate;

d) actele de comandament cu caracter militar;

[Lit.d) modif. prin Legea nr.106-XV din 13.03.03, în vigoare 25.04.03]

*[Se declară neconstituțională sintagma "inclusiv actele de aplicare a sancțiunilor disciplinare și de]
[destituire din funcție a militarilor și persoanelor cu statut militar" din art. 4 lit. d) conform Hot.]*

[Curții Constituționale nr.46 din 21.11.02, în vigoare 21.11.02]

e) actele administrative referitoare la securitatea națională a Republicii Moldova, la exercitarea regimului stării excepționale, la măsurile de urgență luate de autoritățile publice în vederea combaterii calamităților naturale, incendiilor, epidemiilor, epizootiilor și altor fenomene de aceeași natură;

f) actele administrativ-jurisdicționale de sancționare contravențională și alte acte administrative pentru a căror desființare sau modificare legea prevede o altă procedură judiciară;

g) actele de gestiune emise de autoritatea publică în calitate de persoană juridică, în legătură cu administrarea și folosirea bunurilor ce aparțin domeniului său privat;

[Lit.g) modif. prin Legea nr.106-XV din 13.03.03, în vigoare 25.04.03]

[Se declară neconstituțională sintagma "inclusiv a bunurilor proprietate colectivă" din art.4 lit.g)]

[conform Hot. Curții Constituționale nr.46 din 21.11.02, în vigoare 21.11.02]

h) actele administrative emise pentru executarea hotărârilor judecătorești irevocabile.

[Art.4 modificat prin Legea nr.833-XV din 07.02.2002]

[Art.4 modificat prin Legea nr.726-XV din 07.12.2001]

Articolul 5. Subiecții cu drept de sesizare în contenciosul administrativ

Subiecți cu drept de sesizare în contenciosul administrativ sînt:

a) persoana, inclusiv funcționarul public, militarul, persoana cu statut militar, care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri – în condițiile art.14 al prezentei legi;

b) Guvernul, Cancelaria de Stat, oficiul teritorial al Cancelariei de Stat, președintele raionului și primarul – în condițiile Legii privind administrația publică locală;

c) procurorul care, în condițiile articolului 5 din Codul de procedură civilă, atacă actele emise de autoritățile publice;

d) avocatul parlamentar, care, la sesizarea persoanei vătămate într-un drept al său, atacă actele administrative – în condițiile Legii cu privire la avocații parlamentari;

e) instanțele de drept comun și cele specializate, în cazul ridicării excepției de ilegalitate – în condițiile art.13 al prezentei legi;

f) alte persoane, în conformitate cu legislația în vigoare.

[Art.5 modificat prin Legea nr.93-XVIII din 04.12.2009, în vigoare 18.12.2009]

[Art.5 modificat prin Legea nr.270-XVI din 28.07.2006, în vigoare 11.08.2006]

[Art.5 modificat prin Legea nr.452-XV din 30.12.04, în vigoare 21.01.05]

[Art.5 modificat prin Legea nr.236-XV din 05.06.03, în vigoare 27.06.03]

[Art.5 completat prin Legea nr.726-XV din 07.12.2001]

Capitolul III

COMPETENȚA JURISDICȚIONALĂ ÎN CONTENCIOSUL ADMINISTRATIV

Articolul 6. Competența jurisdicțională

(1) Competență de judecare a acțiunilor în contenciosul administrativ au:

a) judecătoriile;

b) curțile de apel;

c) Curtea Supremă de Justiție.

(2) Pentru judecarea acțiunilor în contenciosul administrativ, la curțile de apel și la Curtea Supremă de Justiție se instituie colegii specializate.

(3) În curțile de apel unde nu pot fi instituite colegii de contencios administrativ, acțiunile în contenciosul administrativ sînt judecate de complete de judecată sau de judecători desemnați de președintele instanței respective.

(4) În judecătorii, acțiunile în contenciosul administrativ sînt judecate de judecători desemnați de președintele instanței respective.

[Art.6 modificat prin Legea nr.236-XV din 05.06.03, în vigoare 27.06.03]

Articolul 7. Competența judecătoriilor

(1) Judecătoriile examinează litigiile ce țin de nesoluționarea în termenul legal a cererilor și de verificarea legalității actelor administrative emise sau adoptate de autoritățile publice care sînt constituite și activează pe teritoriul satului, comunei sau orașului pentru promovarea intereselor și soluționarea problemelor colectivităților locale, de serviciile publice descentralizate organizate în mod autonom în unitatea administrativ-teritorială respectivă, de funcționarii publici din cadrul organelor și serviciilor menționate și de persoanele de drept privat de nivelul respectiv, care prestează servicii publice.

(2) În baza legislației cu privire la administrația publică locală, judecătoriile soluționează cererile privind constatarea circumstanțelor care justifică suspendarea activității consiliului local.

(3) În baza legislației electorale, judecătoriile soluționează contestațiile în materie electorală, cu excepția celor date prin lege în competența altor instanțe judecătorești.

(4) Judecătoriile judecă litigiile cu privire la refuzul organelor notariale de a îndeplini anumite acte notariale, precum și verifică legalitatea actelor notariale îndeplinite, cu excepția cazurilor cînd între persoanele interesate apare un litigiu de drept privat ce decurge din actul notarial contestat, situație în care cauza se examinează în ordinea acțiunii civile.

[Art.7 în redacția Legii nr.236-XV din 05.06.03, în vigoare 27.06.03]

Articolul 8. Competența curților de apel

(1) Curțile de apel examinează în primă instanță litigiile ce țin de nesoluționarea în termenul legal a cererilor și de verificarea legalității actelor administrative emise sau adoptate de autoritățile publice care sînt constituite și activează pe teritoriul raionului, municipiului, unității teritoriale autonome cu statut juridic special pentru promovarea intereselor și soluționarea problemelor populației unității administrativ-teritoriale, de serviciile publice descentralizate organizate în mod autonom în unitatea administrativ-teritorială respectivă, de serviciile publice desconcentrate, de funcționarii publici din cadrul organelor și serviciilor menționate, precum și de persoanele de drept privat de nivelul respectiv asimilate autorităților publice, care prestează servicii publice.

(2) În baza legislației cu privire la administrația publică locală, curțile de apel soluționează cererile privind constatarea circumstanțelor care justifică suspendarea activității consiliului raional.

(3) În afară de litigiile enumerate în alin.(1) și (2), Curtea de Apel Chișinău, ca instanță de contencios administrativ, judecă în primă instanță litigiile ce țin de nesoluționarea în termenul legal a cererilor și de verificarea legalității actelor administrative emise sau adoptate de autoritățile de specialitate ale administrației publice centrale, de autoritățile publice autonome constituite de către autoritățile publice centrale și de funcționarii publici din cadrul acestor organe.

(4) În condițiile Codului electoral, Curtea de Apel Chișinău verifică legalitatea hotărîrilor Comisiei Electorale Centrale cu privire la încălcarea legislației electorale.

(5) Verificarea legalității actelor administrative emise sau adoptate de autoritățile publice centrale ale Găgăuziei ține de competența Curții de Apel Comrat.

(6) Prin lege, curților de apel li se pot atribui spre judecare în primă instanță și alte categorii de cauze.

(7) Ca instanțe de recurs, curțile de apel judecă recursurile declarate împotriva hotărîrilor pronunțate de judecătorii.

[Art.8 în redacția Legii nr.236-XV din 05.06.03, în vigoare 27.06.03]

[Art.9 exclus prin Legea nr.236-XV din 05.06.03, în vigoare 27.06.03]

Articolul 10. Competența Curții Supreme de Justiție

(1) Curtea Supremă de Justiție, în primă instanță:

a) exercită controlul asupra legalității actelor administrative cu caracter individual adoptate și/sau emise de Parlament, Președintele Republicii Moldova și Guvern, prin care sînt lezate drepturile și interesele legitime ale persoanelor fizice și juridice, în afara actelor exceptate de la controlul judecătoresc;

b) verifică legalitatea hotărîrilor Consiliului Superior al Magistraturii în cazurile prevăzute de lege.

(2) Prin lege, Curții Supreme de Justiție i se pot atribui spre judecare în primă instanță și alte categorii de cauze.

(3) Ca instanță de recurs, Curtea Supremă de Justiție judecă recursurile declarate împotriva hotărîrilor pronunțate în primă instanță de curțile de apel, precum și alte recursuri date prin lege în competența sa.

[Art.10 în redacția Legii nr.236-XV din 05.06.03, în vigoare 27.06.03]

[Art.10 modificat prin Legea nr.726-XV din 07.12.2001]

Articolul 11. Competența jurisdicțională teritorială

Acțiunile de contencios administrativ se înaintează în judecătoriile sau curțile de apel în a căror rază teritorială își are domiciliul reclamantul sau își are sediul pîrîtul, cu excepția cazurilor cînd prin lege este stabilită o altă competență.

[Art.11 în redacția Legii nr.236-XV din 05.06.03, în vigoare 27.06.03]

Articolul 12. Declinarea competenței. Conflictul de competență

(1) Dacă, în cadrul judecării pricinii, se stabilește că litigiul este de competența unei alte instanțe judecătorești, instanța de contencios administrativ își declină competența și strămută pricina în instanța competentă.

(2) În cazul în care se constată că, într-o pricină ce se judecă în instanța de contencios administrativ, una din pretenții este de drept comun, cu excepția cazurilor cînd prin emiterea actului administrativ contestat s-a cauzat o pagubă materială, instanța de contencios administrativ emite o încheiere, fără drept de atac, de separare a pretenției de drept comun și de strămutare a acesteia în instanța competentă.

(3) Conflictul de competență dintre judecătorii și colegiile sau completele de contencios administrativ ale curților de apel se soluționează de Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție.

[Art.12 modificat prin Legea nr.236-XV din 05.06.03, în vigoare 27.06.03]

Articolul 13. Excepția de ilegalitate

(1) Legalitatea unui act administrativ cu caracter normativ, emis de o autoritate publică poate fi cercetată oricînd în cadrul unui proces într-o pricină de drept comun, pe cale de excepție, din oficiu sau la cererea părții interesate.

(2) Încheierea prin care se ridică excepția de ilegalitate în fața instanței de contencios administrativ se întocmește în condițiile Codului de procedură civilă.

(3) În cazul în care instanța constată că de actul administrativ depinde soluționarea litigiului în fond, ea sesizează, prin încheiere motivată, instanța de contencios administrativ competentă și suspendă cauza.

(4) Instanța de contencios administrativ examinează excepția de ilegalitate în termen de 10 zile, pronunțînd hotărîrea corespunzătoare în numele legii.

(5) Hotărîrea instanței de contencios administrativ poate fi atacată cu recurs în termen de 5 zile.

(6) Recursul declarat împotriva hotărîrii pronunțate asupra excepției de ilegalitate se judecă în termen de 10 zile.

(7) După examinarea excepției de ilegalitate, instanța de contencios administrativ restituie dosarul cu hotărîrea sa irevocabilă instanței care a ridicat excepția de ilegalitate.

(8) Actele administrative sau unele prevederi ale acestora declarate ilegale își pierd puterea juridică la data rămîinerii definitive a hotărîrii instanței de contencios administrativ și nu pot fi aplicate pe viitor.

(9) Consecințele juridice ale actului administrativ cu caracter normativ declarat ilegal sînt înlăturate de către organul de autoritate care l-a adoptat sau l-a emis.

[Art.13 completat prin Legea nr.833-XV din 07.02.2002]

[Art.13 modificat prin Legea nr.726-XV din 07.12.2001]

Capitolul IV

PROCEDURA EXAMINĂRII ACȚIUNII ÎN CONTENCIOSUL ADMINISTRATIV

Articolul 14. Cererea prealabilă

(1) Persoana care se consideră vătămăată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ va solicita, printr-o cerere prealabilă, autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia, în cazul în care legea nu dispune altfel.

(2) În cazul în care organul emitent are un organ ierarhic superior, cererea prealabilă poate fi adresată, la alegerea petiționarului, fie organului emitent, fie organului ierarhic superior dacă legislația nu prevede altfel

(3) Termenul de 30 de zile specificat la alin.(1) nu se extinde asupra actului administrativ cu caracter normativ.

[Art.14 modificat prin Legea nr.1163-XV din 27.06.2002]

[Art.14 modificat prin Legea nr.833-XV din 07.02.2002]

Articolul 15. Procedura de examinare a cererii prealabile

(1) Cererea prealabilă se examinează de către organul emitent sau ierarhic superior în termen de 30 de zile de la data înregistrării ei, decizia urmînd a fi comunicată de îndată petiționarului dacă legislația nu prevede altfel.

(2) Organul emitent este în drept:

a) să respingă cererea prealabilă;

b) să admită cererea prealabilă și, după caz, să revoce sau să modifice actul administrativ.

(3) Organul ierarhic superior este în drept:

a) să respingă cererea prealabilă;

b) să admită cererea prealabilă și să anuleze actul administrativ în tot sau în parte, să oblige organul ierarhic inferior să repună în drepturi persoana respectivă ori, după caz, să revoce actul administrativ emis cu acordul său.

[Art.15 modificat prin Legea nr.1163-XV din 27.06.2002]

Articolul 16. Depunerea cererii de chemare în instanța de contencios administrativ

(1) Persoana care se consideră vătămăată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte a actului respectiv și repararea pagubei cauzate.

(2) Acțiunea poate fi înaintată nemijlocit instanței de contencios administrativ în cazurile expres prevăzute de lege și în cazurile în care persoana se consideră vătămăată într-un drept al său prin nesoluționarea în termen legal ori prin respingerea cererii prealabile privind recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei cauzate.

(3) Reclamanții, în acțiunile născute din raporturi de contencios administrativ, sînt scutiți de plata taxei de stat.

[Art.16 modificat prin Legea nr.375-XVI din 29.12.05, în vigoare 27.01.06]

[Art.16 modificat prin Legea nr.833-XV din 07.02.2002]

[Art.16 modificat prin Legea nr.726-XV din 07.12.2001]

Articolul 17. Termenele de adresare în instanța de contencios administrativ

(1) Cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel. Acest termen curge de la:

a) data primirii răspunsului la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea acesteia;

b) data comunicării refuzului de soluționare a unei cereri prin care se solicită recunoașterea dreptului pretins sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea unei astfel de cereri;

c) data comunicării actului administrativ, în cazul în care legea nu prevede procedura prealabilă.

(2) Oficiul teritorial al Cancelariei de Stat și avocatul parlamentar sesizează instanța de contencios administrativ în termenele prevăzute de legile organice cu privire la activitatea acestora.

(3) Actele administrative cu caracter normativ considerate ilegale pot fi atacate oricând.

(4) Termenul de 30 de zile specificat la alin.(1) este termen de prescripție.

(5) Persoana care, din motive temeinic justificate, a omis termenul de prescripție poate fi repusă în termen în condițiile Codului de procedură civilă.

[Art.17 modificat prin Legea nr.93-XVIII din 04.12.2009, în vigoare 18.12.2009]

[Art.17 modificat prin Legea nr.270-XVI din 28.07.2006, în vigoare 11.08.2006]

[Art.17 modificat prin Legea nr.452-XV din 30.12.04, în vigoare 21.01.05]

[Art.17 modificat prin Legea nr.482-XV din 04.12.03, în vigoare 01.01.04]

Articolul 18. Termenul de prescripție pentru despăgubiri

(1) În cazul în care persoana vătămată într-un drept al său a cerut anularea actului administrativ fără a cere și despăgubiri, termenul de prescripție pentru cererea de despăgubiri curge de la data la care persoana în cauză a cunoscut sau trebuia să cunoască întinderea pagubei.

(2) În cazul în care adjudecarea pagubei nu a fost solicitată concomitent cu anularea actului administrativ, cererea de despăgubiri este adresată instanței de drept comun competente în termenul general de prescripție, prevăzut de Codul civil.

Articolul 19. Forma și conținutul cererii de chemare în instanța de contencios administrativ

(1) Cererea de chemare în instanța de contencios administrativ se depune în scris în condițiile Codului de procedură civilă.

(2) Reclamantul va depune, o dată cu cererea de chemare în instanța de contencios administrativ, copia cererii prealabile cu dovada expedierii sau primirii acesteia de către organul respectiv, actul administrativ contestat ori, după caz, răspunsul autorității publice sau avizul de respingere a cererii prealabile.

Articolul 20. Introducerea în proces a funcționarului public

(1) Cererea de chemare în judecată poate fi formulată și împotriva funcționarului public al autorității publice pârte care a elaborat actul administrativ contestat sau care a refuzat să soluționeze cererea în cazul în care se solicită despăgubiri.

(2) În cazul în care acțiunea se admite, funcționarul public poate fi obligat să plătească despăgubirile solidar cu autoritatea publică respectivă.

(3) Funcționarul public acționat astfel în justiție poate chema în garanție superiorul său ierarhic care i-a ordonat să elaboreze actul administrativ sau să refuze soluționarea cererii, acesta fiind introdus în proces ca terță persoană.

Articolul 21. Suspendarea executării actului administrativ contestat

(1) Suspendarea executării actului administrativ contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de contencios administrativ concomitent cu înaintarea acțiunii.

(2) În cazuri temeinic justificate și în scopul prevenirii unei pagube iminente, instanța poate dispune suspendarea actului administrativ și din oficiu.

(3) Prin derogare de la prevederile alin.(1) și (2), pînă la soluționarea definitivă a cauzei nu poate fi suspendată executarea deciziilor Comisiei Naționale a Pieței Financiare.

[Art.21 completat prin Legea nr.130-XVI din 07.06.2007, în vigoare 06.07.2007]

[Art.21 modificat prin Legea nr.726-XV din 07.12.2001]

Articolul 22. Actele judecătorului după primirea cererii

(1) Judecătorul decide primirea cererii de chemare în judecată sau respingerea acesteia în termen de 3 zile de la data depunerii, în condițiile Codului de procedură civilă.

(2) În cazul punerii cererii pe rol, judecătorul dispune:

a) înmînarea copieii cererii de chemare în judecată și a copiilor actelor anexate la cerere pîrîtului;

b) prezentarea de către pîrît a actului administrativ contestat și a documentației care a stat la baza emiterii acestuia, a înscrisurilor sau a altor date pe care instanța le consideră necesare în judecarea pricinii;

c) citarea părților pentru ziua primei înfățișări, care trebuie fixată în cel mult 10 zile de la data punerii cererii pe rol.

(3) Pîrîtul este obligat să prezinte instanței documentele solicitate la prima zi de înfățișare, în caz contrar i se aplică o amendă judiciară în mărime de pînă la 10 salarii minime pentru fiecare zi de întîrziere nejustificată. Aplicarea amenzii judiciare nu scutește pîrîtul de obligația de a prezenta documentele solicitate.

Articolul 23. Fixarea termenului pentru examinarea cererii

(1) Instanța de contencios administrativ poate judeca pricina în fond în prima zi de înfățișare dacă părțile declară că sînt pregătite pentru dezbaterile judiciare.

(2) În celelalte cazuri, instanța fixează data judecării pricinii în fond în termen rezonabil, dacă legea organică nu dispune altfel.

Articolul 24. Examinarea cererii

(1) Instanța de contencios administrativ examinează cererea cu participarea reclamantului și pîrîtului și/sau a reprezentanților acestora, în condițiile Codului de procedură civilă, cu unele excepții prevăzute de prezenta lege.

(2) Neprezentarea la ședința de judecată, fără motive temeinic justificate, a părților și/sau a reprezentanților lor nu împiedică examinarea cererii, iar în cazul în care este imposibil de a judeca cauza în lipsa reclamantului, instanța de contencios administrativ va scoate cererea de pe rol în condițiile Codului de procedură civilă.

(3) La examinarea în instanța de contencios administrativ a cererii în anulare, sarcina probațiunii este pusă pe seama pîrîtului, iar în materie de despăgubire, sarcina probațiunii revine ambelor părți.

[Art.24 modificat prin Legea nr.833-XV din 07.02.2002]

Articolul 25. Împuternicirile instanței de contencios administrativ

(1) Judecînd acțiunea, instanța de contencios administrativ adoptă una din următoarele hotărîri:

a) respinge acțiunea ca fiind nefondată sau depusă cu încălcarea termenului de prescripție;

b) admite acțiunea și anulează, în tot sau în parte, actul administrativ sau obligă pîrîtul să emită actul administrativ cerut de reclamant ori să elibereze un certificat, o adeverință sau oricare alt înscris, ori să înlătore încălcările pe care le-a comis, precum și dispune adjudecarea în contul reclamantului a despăgubirilor pentru întîrzierea executării hotărîrii;

c) admite acțiunea și constată circumstanțele care justifică suspendarea activității consiliului local sau a consiliului raional, după caz.

[Alin.1 completat prin Legea nr.236-XV din 05.06.03, în vigoare 27.06.03]

(2) Instanța de contencios administrativ este în drept să se pronunțe, în limitele competenței sale, din oficiu sau la cerere, și asupra legalității actelor sau operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii actului administrativ contestat. În cazurile în care controlul legalității acestor acte sau operațiuni ține de competența instanței de contencios administrativ ierarhic superioare, urmează a fi ridicată excepția de ilegalitate în fața acestei instanțe în condițiile prezentei legi.

(3) În cazul admiterii acțiunii, instanța de contencios administrativ se pronunță, la cerere, și asupra reparării prejudiciului material și moral cauzat prin actul administrativ ilegal sau prin neexaminarea în termenul legal a cererii prealabile.

[Alin.3 modificat prin Legea nr.106-XV din 13.03.03, în vigoare 25.04.03]

[Se declară neconstituțională modificarea introdusă prin Legea nr.833-XV din 07.02.2002 prin care în art.25 alin.(3)]

[cuvintele "pagubelor materiale și morale" se substituie prin sintagma "pagubei materiale" și prin care a fost exclus]

[alin.(4) din art.25 conform Hot. Curții Constituționale nr.46 din 21.11.02, în vigoare 21.11.02]

(4) Mărimea prejudiciului moral se stabilește de instanța de contencios administrativ, independent de prejudiciul material, în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate, de gradul de vinovăție a pârîtului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, luîndu-se în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

[Alin.4 art.25 introdus prin Legea nr.106-XV din 13.03.03, în vigoare 25.04.03]

[Art.25 modificat prin Legea nr.833-XV din 07.02.2002]

Articolul 26. Temeiurile anulării actului administrativ contestat

(1) Actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care:

- a) este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii;
- b) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței;
- c) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite.

(2) Instanța de contencios administrativ nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității actului administrativ și a operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii acestuia.

Articolul 27. Adoptarea hotărîrii

Instanța de contencios administrativ adoptă hotărîrea în condițiile Codului de procedură civilă.

Articolul 28. Publicarea hotărîrii

(1) Hotărîrea irevocabilă a instanței de contencios administrativ privind anularea, în tot sau în parte, a actului administrativ ilegal a cărui intrare în vigoare a fost condiționată de publicarea în sursa oficială, precum și hotărîrea irevocabilă asupra excepției de ilegalitate se publică în aceeași sursă. În hotărîri poate fi indicată și o altă publicație în care acestea urmează a fi tipărite.

(2) Cheltuielile legate de publicarea hotărîrii le suportă, de regulă, pârîtul. În cazul publicării hotărîrii din contul reclamantului, la cererea acestuia, cheltuielile suportate se încasează de la pârît printr-o încheiere a instanței de judecată care execută hotărîrea.

[Art.28 modificat prin Legea nr.833-XV din 07.02.2002]

Articolul 29. Efectele anulării actului administrativ

(1) Actul administrativ anulat, în tot sau în parte, încetează a produce efecte juridice din momentul în care hotărîrea instanței de contencios administrativ devine irevocabilă.

(2) Ținînd cont de unele circumstanțe concrete și de eventualitatea survenirii unor urmări juridice negative, instanța de contencios administrativ poate stabili, prin hotărîrea sa, că normele declarate nule nu vor produce efecte juridice de la data adoptării actului administrativ.

Articolul 30. Căile de atac

(1) Hotărîrea instanței de contencios administrativ asupra acțiunii judecate în fond poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile de la data pronunțării sau de la data comunicării hotărîrii integrale, în cazul în care acțiunea este judecată în lipsa părții, dacă legea nu dispune altfel.

(2) Recursul suspendă executarea hotărîrii.

(3) Recursul se judecă în condițiile Codului de procedură civilă.

(4) Hotărîrile irevocabile ale instanței de contencios administrativ pot fi contestate în condițiile Codului de procedură civilă.

[Art.30 modificat prin Legea nr.236-XV din 05.06.03, în vigoare 27.06.03]

[Art.30 modificat prin Legea nr.726-XV din 07.12.2001]

Articolul 31. Titlul executoriu

Hotărîrile judecătorești irevocabile, adoptate în condițiile prezentei legi, constituie titluri executorii.

Articolul 32. Executarea hotărîrii

(1) Instanța de contencios administrativ care a adoptat hotărîrea în fond, în termen de 3 zile de la data la care hotărîrea devine irevocabilă, trimite o copie a hotărîrii pîrîtului pentru executare și alta – instanței de drept comun de la sediul pîrîtului pentru controlul executării hotărîrii și, în caz de necesitate, pentru executare silită.

(2) Hotărîrea se execută în termenul stabilit în dispozitivul ei, iar în cazul în care termenul nu este stipulat – în cel mult 30 de zile de la data la care hotărîrea devine irevocabilă.

(3) În cazul neexecutării în termen a hotărîrii, conducătorul autorității publice în a cărei sarcină a fost pusă executarea acesteia poate fi tras la răspundere în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

[Art.32 modificat prin Legea nr.726-XV din 07.12.2001]

Articolul 33. Acțiune în regres

Conducătorul autorității publice poate înainta în instanța de drept comun o acțiune în regres împotriva funcționarului public vinovat de neexecutarea hotărîrii instanței de contencios administrativ.

Capitolul V

DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 34.

(1) Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile Codului de procedură civilă.

(2) Persoana care se consideră vătămată într-un drept al său printr-un act administrativ în vigoare, emis anterior intrării în vigoare a prezentei legi, este în drept să se adreseze autorității publice emitente sau organului ierarhic superior al acesteia pentru reexaminarea actului respectiv în condițiile prezentei legi.

(3) Prezenta lege intră în vigoare după expirarea a 3 luni de la data publicării.

(4) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă capitolele douăzeci și doi – douăzeci și cinci din Codul de procedură civilă, precum și orice dispoziții ale acestuia care contravin prezentei legi.

(5) Pricinile aflate pe rol în instanțele de judecată la data intrării în vigoare a prezentei legi se vor judeca potrivit normelor aplicabile la momentul sesizării instanței.

(6) Pînă la înființarea la curțile de apel și la Curtea Supremă de Justiție a colegiilor de contencios administrativ, pricinile în materie de contencios administrativ vor fi judecate de complete de contencios administrativ desemnate de președintele instanței respective.

(7) Guvernul:

va elabora și va prezenta Parlamentului propuneri pentru aducerea legislației în vigoare în concordanță cu prezenta lege;

va aduce propriile acte normative în concordanță cu prezenta lege.

[Art.34 modificat prin Legea nr.236-XV din 05.06.03, în vigoare 27.06.03]

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

Dumitru DIACOV

Chișinău, 10 februarie 2000.

Nr.793-XIV.

Legile Republicii Moldova

793/10.02.2000 Legea contenciosului administrativ //Monitorul Oficial 57-58/375, 18.05.2000